

ÚTRAVALÓ

Gyúró – Tordas – Martonvásár

XIII. évf. 49-50. szám

2024. december 25-26.

Karácsony I. napja

Igehirdető: Székely Tamás

Az ige testté lett Jn 1, 14-18

A pusztai vándorlás egyik mélypontja az aranyborjú története. A szabadítást átélt nép türelmetlenül várja vissza Mózeszt, aki a hegyen van Istennel, hogy átvegye a törvény tábláit. Meggyőződésük, hogy Mózes meghalt a hegyekben, meghalt a szózóló, magunkra maradtunk, ezért nekünk kell megmondani, kicsoda az Isten és milyen is Ő? Ami biztos, hogy erős, akár egy bika. Dicső és gazdag, ragyog, akár az arany. Elkészítik a megfogható istenséget. Istent az ember próbálja megfogni, megfoghatóvá tenni. Jézusban a látható, kézzelfogható Isten jött el a világba. Miközben Lukács és Máté az eljövétel módját részletezi, szívtelen fogadóssal, jászollal, pásztorokkal, bölcsekkel, meg az elmebeteg Heródesssel, János arról próbál szólni, hogy mi is a lényege a születés evangéliumának.

Az örök Isten a mulandó ember alakját öltötte magára. Isten, akinek nincs teste, emberi testet öltött magára. Nem megjelent emberi alakban, mint az ókor istenségei, hanem emberré lett és végig élte a csecsemők, a kisgyermek, a fiatalság létét egészen a felnőtté válásig. Az örök Isten jött el közénk. Vállalta a nem fizikai Isten a fizikai létet. Jézus már kicsi gyermekként is méltó volt az imádatra, mert nem egy aranyos babát, hanem magát Istent imádták Őbenne. A festők is próbálják tisztaságát és fényességét megjeleníteni. Mezítenül ábrázolják rendszerint, mert büntelen, nincs takargatnivalója, mint a bűnös embernek. És a legtöbb képen a gyermek a fényforrás, mert Isten világossága van Őbenne.

Szó szerint: köztünk sátrazott. Kifejezi ez az átmeneti jelleget. Jézus az örökkévalóság felől nézve, de még az emberi történelem távlatában is csak egy pillanatot töltött itt. Eljött az Ő dicsőségéből, majd visszatért oda, ahova tartozik. De kifejezi ez az Isten alkalmazkodását is. Amikor Izrael vándorló, nomád nép volt – akárcsak eleink – akkor Isten egy sátrat készített magának, amit mindig oda lehetett vinni, ahol a nép tartózkodott, letelepedett. Kifejezte, hogy mindig velük akar lenni. Jézusban ez az Isten eljött közénk. Egész életében nyughatatlanul ment és kereste a találkozásokat, hogy beszélhessen az emberekkel Istentről, hogy közel hozhassa hozzájuk, hogy eléjük élhesse Isten közelségét. Hozzád is eljött. Egészen valóságosan és egészen közel. Hiszen itt vagy! Téged is meg akar szólítani személy szerint, hogy életedbe fogadd! Engedj ennek a hívásnak, fogadd életedbe a Megváltó Urat!

Nagyon fontos az, hogy ez az egész mennyire valóságos volt! Látni lehetett Őt. Azt az Istent, akit nem lehet ábrázolni, mert megtiltotta. Ez az Isten láthatóvá vált. Isten annyira vágyott, hogy megértsük és valóban megismerjük Őt, hogy testté lett. Azt mondta: ismerd meg a Názáreti Jézus történetét és mindent meg fogsz érteni! Meg fogod tudni, kicsoda Isten, mit akar tőled, hogyan tudsz üdvözülni, mi a dolgod ebben a világban! Kapsz egy történetet, s ha ezt a történetet személy szerint magadra vonatkoztatod, akkor üdvösséged lesz. Mint a prédikátorok kedves alakja, az a János nevű férfi, aki a börtönben kapott egy újszövetséget. Tudta is mi az?! Finom lapjait egyéb módon hasznosította: dohánypapírként. Elszívta az első három evangéliumot, majd eljutott Jánoshoz. János? Hát az én vagyok! Elolvasta és megtért! Hát ennyire személyessé akar számodra is válni Isten.

Ezért akarja megmutatni . A dicsőség szó az Ószövetségben Isten jelenlétét jelképezi. Azt a füstöt, vagy felhőoszlopot, ami betölti a szentélyt, jelezve, hogy Isten köztünk van. Félelmetes lehet ez a jelenlét az embernek, de Jézusban ez a jelenlét kegyelemről és igazságról beszél. Kegyelemről, azaz szeretetről, meghittségről, arról az isteni önzetlenségről, mely adni akar és meg akar szabadítani. Igazságról, azaz megfoghatóságról, tanulhatóságról, arról az isteni törekvésről, amely beleütközik a hitetlenség ellenállásába, hogy döntési helyzetbe hozzon.

Karácsony evangéliuma a megfogható Isten evangéliuma, aki megragadhatóvá tette magát azért, hogy bennünket megragadhasson. Ne álljunk ellen! Élünk ezzel a lehetőséggel! Ragadjuk meg Őt és miénk lesz az élet! Amen.

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” (Máté 2,1-12)

A napkeleti bölcsekről sok színes történet, népdal és vers szól. A Biblia annyit mond róluk, amit az alapigéiben olvastunk. Valószínűleg Babilóniából érkeztek, tehát hosszú utat tettek meg. A kor természettudósai és az uralkodó tanácsadói lehettek. Alapigénk útjuknak három szakaszát mutatja be: az otthonuktól Jeruzsálemig, majd Betlehemig, végül vissza a hazájukba.

1. Otthontól Jeruzsálemig – Mi készíthette őket arra, hogy ezt a hosszú, fáradságos és kockázatos utazást vállalják? Először is a fogságban élő zsidó közösségek erős hite fennmaradt, élt bennünk az eleven Messiás várás és ezt ők bátran hirdették. Ez a bölcsek szívében is visszhangra talált. Valamint csillagászok voltak és értették az égi jeleket, tudták, hogy egy jelentős uralkodó fog születni Izraelben. Az első evangélium, ami ma a karácsonyi üzenetből szól hozzánk: bármilyen messziről indulhat valaki Istenhez bármilyen kockázatot is kell vállalnia megtalálhatja Őt: csak engedjen a hívásnak és induljon.

2. Jeruzsálemből Betlehemig – Jeruzsálembe érve csalódás éri a bölcseket, hiszen Heródes tájékozatlan volt, a nép rémült, az írástudók pedig közönyösek. Ez az alig 10 kilométeres szakasz sokszor nehezebb, mint az ezer kilométer. A bölcsek fáradtak és csalódottak voltak, de újra a csillagra figyeltek. A második evangélium az, hogy vissza lehet találni arra az útra amelyikről leléptünk. A bölcsek és az írástudók között a különbség az, hogy az írástudók Jeruzsálemben maradtak, míg a bölcsek Isten hívásának engedve elmentek a jászolhoz, mert Jézussal akkor Betlehemben lehetett találkozni. Egyedül Jézus ad új életet, Szentlelke tud mozgásba hozni bennünket. Csalódásaink ellenére is nézzünk a csillagra, mert az vezet el Jézushoz.

3. Betlehemtől vissza haza – Nem lehet Betlehembe maradni, a bölcseknek is haza kellett térniük. Betlehemben, megtérésünkkel találkozunk az elő Krisztussal és az a találkozás küldetéssé válik. A bölcseknek is más úton kellett visszatérni, Jézus pedig bennünket megtanít az Ő útjain Ővele járni. Az Ige hív ki a sötétségből, az Ige győz meg arról, hogy ne akadjunk el az akadályoknál és az Ő szava küld haza, hogy továbbadjuk a jó hírt. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Minden kedves testvérünknek áldott karácsonyt kívánunk! Az Úr Jézus áldó és gazdagító jelenléte kísértjen mindnyájunkat az ünnepben és azt követően is!

2. Hálaadással élhattünk az Úrvacsora lelki áldásaival, köszönjük a szent jegyek felajánlását testvéreinknek! A jókedvű adakozót szereti az Isten!

3. Köszöntjük közösségünkben legátusunkat, Bóra Eszter II. éves teológus hallgatót. Isten áldását kívánjuk életére és szolgálatára!

4. Köszönjük mindazok szolgálatát, akik a karácsonyi ünnepet szebbé tették a gyülekezet közössége számára. Köszönet a díszítésért, takarításért, a gyermekek szolgálatáért, a karácsonyi csomagok összeállításáért, az idősök meglátogatásáért. Legyen áldás minden tetten, szón, imádságon, mely a gyülekezetet építi és Isten dicsőségét felmutatja közöttünk!

5. Szeretettel köszöntjük 80. születésnapja alkalmából Dr. Zarubay Árpád testvérünket. Isten éltesse és áldja meg őt szerettei körében!

6. Az ünnep után, vasárnap megtartjuk istentiszteleteinket Martonvásáron 9 órakor, Gyúron 10.30-kor. Az óévet 18 órakor kezdődő istentisztelettel búcsúztatjuk mindkét helyszínen, az új év napját vasárnaponként köszöntjük. Jöjjünk és buzdítsunk másokat is!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünk és életünk őriző pásztora!